

Beszámoló a Debreceni Szakképzési Centrum Vegyipari Szakgimnáziumának erdélyi kirándulásáról

A Rákóczi Szövetséghez benyújtott sikeres pályázatnak köszönhetően iskolánk 43 diákja és 4 tanára (Tóth Magdolna, Aczél Ákos, Marchis Valér, Lindák Linda) 2017. október 22-23-án Erdélybe kirándult.

Október 22-én kora reggel indultunk Debrecenből, hiszen nagyon hosszú út, kb. 5 óras buszozás várt ránk: kirándulásunk első úti célja Torda volt. Az időjárás és a forgalom is nekünk kedvezett, ezért nagyon jól tudtunk haladni.

Első megállónk a Király-hágó volt, amit a trianoni békeszerződésig Magyarország és Erdély kapujaként emlegettek. Sajnos óriási volt a köd, így semmit nem láttunk a gyönyörű tájból. Mindenesetre a híres erdélyi kürtőskalácsot azonnal megkóstoltuk. Szerencsére visszafelé még világosban sikerült visszaérnünk ide, így bepótolhattuk a délelőtt kihagyott látványt.

Útközben Csucsán elhaladtunk a Boncza-kastély mellett, ahonnan Ady felesége, Boncza Berta származott. Ady neve természetesen végigkísérte egész kirándulásunkat, hiszen életének sok fontos helyszínén járhattunk, nevét mindig lehetett valahogy kapcsolni élményeinkhez (természetesen ezt a lehetőséget mi, magyartanárok alaposan ki is használtuk).

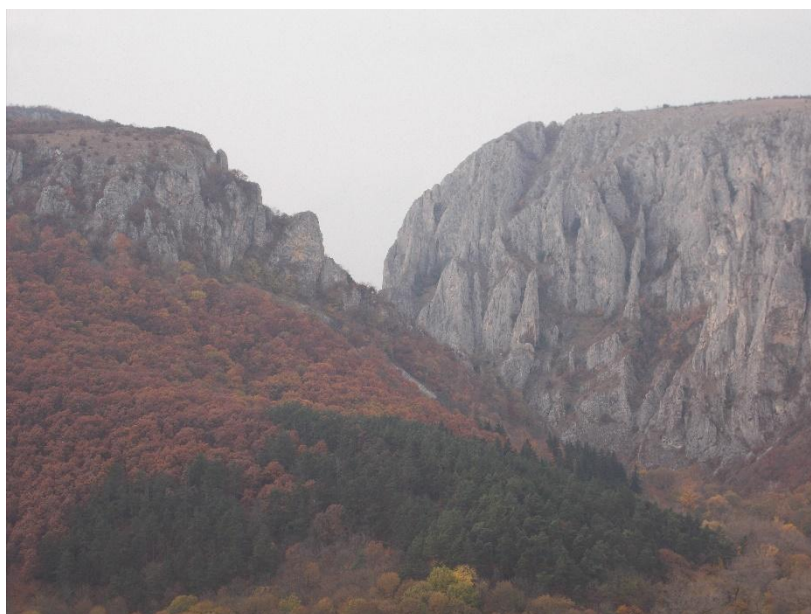
Tordán idegenvezető segítségével ismerhettük meg a világ 25 leghihetlenebb nevezetessége közé választott sóbányát. Mindenkit megdöbbentettek a hatalmas méretek: óriáskerék és csónakázótó a föld alatt.

Megtudtuk, hogy a bánya már nem működik, mert bár 45 km²-en nagy mennyiségű só található még a föld alatt, de annak kitermelése kézi erővel (mivel mindig csak úgy dolgoztak a bányában) nem gazdaságos. Edzett fiatalokhoz illően gyalogosan másztuk meg az összes lépcsőt le és fel, nem használtuk ki a liftek nyújtotta könnyebbséget. Igaz, a tériszonnal küzdőknek voltak nehéz pillanataik! Közben szójátékokkal szórakoztattuk magunkat, igyekeztünk minden mondatunkba elhelyezni a „só” szót.

A sóbánya után a Tordai-hasadék következett. A legenda szerint a hasadék létrejötte isteni csoda volt, itt tudott elmenekülni Szt. László királyunk az őt üldöző kunok elől.

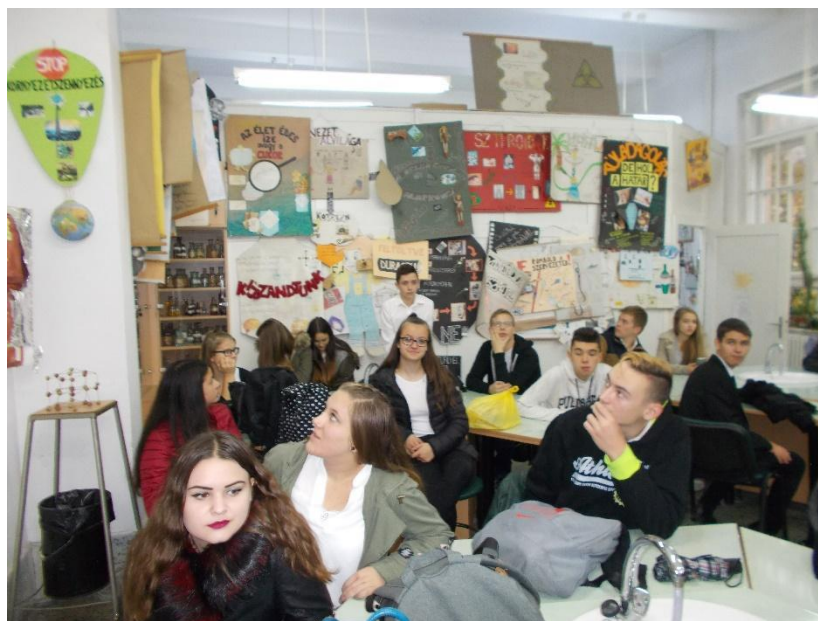
De más legendák is kapcsolódnak a helyhez: van, aki szerint óriási kincs van itt elrejtve, egy másik történet szerint pedig Szt. László úgy fakasztott vizet szomjas katonáinak, hogy kardját vágta bele a sziklába. A táj gyönyörű volt, az ősz színeiben pompázott. Sajnos nem időzhettünk túl sokáig, mivel még hosszú út várt ránk vissza Nagyváradra. Talán legközelebb végig is járhatjuk a hasadékon át vezető turista útvonalat.

Este fél kilencre értünk szállásunkra, a Bors községben található Iris Hotelbe. Nagyon jó áron sikerült ezt a remek szállást foglalnunk: a diákok nagyon élvezték a háromcsillagos szálloda kétágyas szobáinak kényelmét.

Reggel Nagyváradra indultunk. Az Ady Endre Elméleti Líceum Nagyvárad legjelentősebb magyar középiskolája, az idén 245 éves. Az egykori Orsolya-rendi zárda zegzugos, ódon épületében található az intézmény.

Ciubotariu Éva-Ilona igazgatóhelyettes asszony fogadott bennünket. Végigvezették kis csapatunkat az iskola épületén: megnézhettük a robotika labort, a fizika, biológia és földrajz szaktantermeket.

A termekben folyt a tanítás, de mindenhol nagy szeretettel fogadták diákjainkat, a tanárok szóltak néhány szót arról, hogy milyen osztályban járunk, és mit tanulnak éppen. Volt, ahol a mi diákjaink is beültek a padokba a helyi fiatalok közé. Érdekes volt látni, hogy a termekben jól megfértek egymással az akár százéves eszközök és a technika modern vívmányai.

Egyik kísérőtanárunk, Marchis Valér az Adyban végzett, így diákjaink sportot űztek abból, hogy megtalálják tanár úr érettségi tablóját az épületben. Ez jó alkalom volt az intézmény feltérképezésére és a diákokkal való ismerkedésre is.

10.45-kor a díszteremben kezdődött az október 23-i ünnepség. Nagyon figyelmes gesztus volt a szervezőktől, hogy a mi diákunk szereplésével kezdődött a műsor. Kerekes Patrik 9.C-s tanuló olvasta fel Szigeti György költő, egykori vegyiparis diák visszaemlékezését arról, hogy hogyan élte át Debrecenben a forradalmat. A helyi diákok zenés műsora nagyon színvonalas volt, méltó módon állítottak emléket az 1956-os eseményeknek.

Az ünnepség után az iskolavezetést képviselő Ciubotariu asszonnyal ültünk le tárgyalni, mert Vad Márta igazgatónőt sajnos váratlan hivatalos ügyek tartották távol.

Ennek ellenére a két iskola között létrejött az együttműködési megállapodás. Ennek keretében már a decemberi újabb találkozóról is beszéltünk: meghívtuk a nagyváradiakat iskolánk Gasztro napjára. Az Ady Líceumnak a Bihari-hegységben van egy kis háza, melynek használatát számunkra is felajánlották.

Természetesen ajándékot is vittünk vendéglátóinknak: a Szabó Magda évforduló kapcsán az író regényeit ajándékoztuk az iskola könyvtárának.

Szintén kedves gesztus volt az is az iskolavezetéstől, hogy a hétfői szünnap ellenére elintézték, hogy megnézhessük az Ady Múzeumot.

A nap további részét nagyváradí sétával, városnézéssel töltöttük. Az időjárás továbbra is nekünk kedvezett, mert az egész délelőtt szakadó eső a városnézésünk idejére elállt. Gyönyörű szecessziós palotákat láthattunk, köztük talán a legszebb a Fekete Sas-palota.

A legnagyobb élményt a felújított zsinagóga jelentette rendkívüli szépségével. Egy igazán különleges képet is megnézhattunk, amely egy zsidó nő sorsát követi nyomon a 20. században. Több diákunk is próbára tette magát, mivel az idegenvezető csak angolul beszélt, így a diákjaink fordítottak. Egyáltalán nem vallottunk szégyent velük, nagyon ügyesek voltak!

Késő délután, kissé fáradtan, de élményekben gazdagon tértünk vissza Debrecenbe. Már is a decemberi közös programot tervezgetjük új partneriskolánkkal.

Debrecen, 2017. október 24.

Lindák Linda